
Húsvét III. hete

Péntek

ApCsel 9,1-20 ■ Jn 6,52-59

„Amint engem az élő Atya küldött és én az Atya által élek, úgy az is, aki engem eszik, énáltalam él.”

Világos szavak: ugyanaz az élet van bennünk a eucharisztia által, amelyet Jézus az Atyától kap, az istenfiúi élet.

Jézus az Atya küldötte. Eledele az, hogy az ő akaratát teljesítse. Nekünk, hús-vér embereknek viszont önmagát adja eledelül egy fizikai realitással bíró, mégis szellemi-lelki táplálékban.

Nem kenyérrel és borral akar táplálni bennünket, hiszen ez csak földi életünket táplálná, de nem is csupán szimbolikusan. Krisztus teste és vére az Eucharishtiában nem pusztán a sejtetés, az emlékezetbe idézés szintjén van jelen, hanem valóságosan, abban az ontológiai mélységben, ahol Isten élete a mi életünk forrása. Minden szentáldozás ebben az isteni életben erősít meg, és Krisztushoz válunk egyre hasonlóbba.

„Ó, szent vendégség, melyben Krisztust vesszük magunkhoz, megújítjuk szenvedésének emlékét, lelkünk eltelik kegyelemmel, és jövő dicsőségünk zálogát nyerjük”. Ezek a szavak jól kifejezik, mennyire együtt van az Eucharishtiában a múlt, jelen és jövő: a Fiú keresztség, amelyet felidézünk, s jelenvalóvá válik minden szentmisén; a kegyelem áradása, amely ebből a végtelen értékű, kimeríthetetlenül gazdag áldozatból fakad, s táplálja bennünk az új, istengyermeki életet, örök jövőnket készítve elő.

„Íme, hitünk szent titka!” Erre a misztériumra épül az Egyház, Krisztus Titokzatos Teste. Krisztusnak az Eucharishtiában jelenlévő teste és e Titokzatos Test között mélyes és csodálatos az összefüggés. Titokzatos Testének tagjait saját testével táplálja az eucharishtiában, hogy áldozásról áldozásra egyre jobban kibontakozzék bennük az isteni élet, s ugyanattól a szőlőtőtől kapva ezt az életet, új módon, soha nem látott egységre jutva váljanak immár nem csupán egyenként, hanem mint közösség is Krisztushoz hasonlóvá, hogy amilyen a Fő, olyanná legyen a Test is.

Amikor ezekben a napokban egymás mellett olvassuk Jézus eucharisztikus beszédét és az apostoli Egyház történetének első lapjait, mindenekelőtt erre az összefüggésre figyeljünk. Az Egyházhoz való tartozásunkat és küldetésünket is mint ebből a mélyes titokból kinövő valóságokat szemléljük, s így cselekedeteink tanúskodjanak arról, hogy az eucharisztia által Krisztus mibennünk van, mi pedig őbenne.